

Опалий лист, пожовклий і сухий...

Анатолій Клименко

Опалий лист, пожовклий і сухий,
Лежить самотньо в мене під ногами.
Його я обережно підніму,
І віднесу подалі обома руками.

Хай ще полежить в тиші, подріма.
У снах згадає як жилось на волі.
І не схотів би він другої долі,
Яка вже склалась, то така й була.

Згадає як жилось серед братів
На дереві міцному й молодому.
На верхній гілці справа від вікна,
Що зовсім поруч біля мого дому.

Згадає юність у травневі дні.
І молодість, що в червні наступила.
Згадає, як комусь з його рідні
Маленька птаха пальця придавила.

Минулось літо, і життя пройшло.
Запам'ятались росяні світанки.
Такого вже ні в кого не було, —
Рум'яні вечори і золотаві ранки.

Як жаль, що в пору дивну ту,
Коли природа тихо спочиває,
Мале життя потроху відмирає,
Та дерево діжде свою весну.

09.2023